

Byla C-398/23**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2023 m. birželio 29 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Sofijski gradski sad (Sofijos miesto teismas, Bulgarija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. birželio 29 d.

Kaltinamasis byloje

PT

Pagrindinės bylos dalykas

Baudžiamoji byla, kurioje 41 asmeniui pateikti kaltinimai subūrus organizuotą nusikalstamą grupę narkotikams platinti ir dalyvavus šios grupės nusikalstamoje veikloje.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Pamatinio sprendimo 2004/757 4 ir 5 straipsnių, Pamatinio sprendimo 2008/841 4 straipsnio, Direktyvos 2012/13 6 straipsnio ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartijos) 20, 47, 48 ir 52 straipsnių išaiškinimas

Prejudiciniai klausimai

Ar nacionalinės teisės aktas, pagal kurį susitarimui, kuriuo užbaigiama kaltinamojo baudžiamoji byla, patvirtinti reikalingas kitų kaltinamųjų ir jų gynėjų sutikimas, kai byla yra teisminiame etape, bet toks sutikimas nereikalingas, kai byla yra ikiteisminiame etape, suderinamas su Pamatinio sprendimo 2004/757 4 straipsnio 1 dalimi ir 5 straipsniu ir Pamatinio sprendimo 2008/841 4 straipsniu, siejama su Chartijos 20 straipsniu?

Ar nacionalinės teisės aktas, kuriuo apribojama kaltinamojo galimybė prašyti teismo patikrinti jo sudaryto susitarimo (pagal kurį kaltinamajam skiriama mažesnė bausmė) turinį, kai apribojimas yra reikalavimas gauti kitų kaltinamųjų sutikimą, suderinamas su Pamatinio sprendimo 2004/757 4 straipsnio 1 dalimi, siejama su Chartijos 48 straipsnio 2 dalimi ir 52 straipsnio 1 dalimi?

Ar nacionalinės teisės aktas, kuriame šis apribojimas numatytas ir kaip pasekmė to, kad kaltinamajam pateikiama išsami informacija apie kaltinimą, suderinamas su Direktyvos 2012/13 6 straipsnio 3 dalimi, siejama su jo 1 dalimi ir su Chartijos 47 straipsnio pirma pastraipa ir 52 straipsnio 1 dalimi?

Sąjungos teisės nuostatos ir jurisprudencija

Europos Sąjungos sutartis

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija

2004 m. spalio 25 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2004/757/TVR, nustatantis būtiniausias nuostatas dėl nusikalstamų veikų sudėties požymių ir bausmių neteisėtos prekybos narkotikais srityje (OL L 335, 2004, p. 8)

2008 m. spalio 24 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/841/TVR dėl kovos su organizuotu nusikalstamumu (OL L 300, 2008, p. 42)

2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012, p. 1)

2023 m. birželio 6 d. Sprendimas *O. G.* (*Europos arešto orderis dėl trečiosios šalies piliečio*) (C-700/21, EU:C:2023:444)

2019 m. birželio 13 d. Sprendimas *Moro* (C-646/17, EU:C:2019:489)

Nacionalinės teisės nuostatos

Nacionalinės proceso teisės aktas – *Nakazatelno-protsesualen kodeks* (Baudžiamojo proceso kodeksas, toliau – NPK): 381 straipsnis (prokuratūros ir įtariamojo (-ųjų) gynėjo susitarimas, sudaromas ikiteisminiame etape siekiant užbaigti bylą), 382 straipsnis (ikiteisminiame etape sudaryto susitarimo patvirtinimas teisme), 384 straipsnis (prokuratūros ir kaltinamojo (-ųjų) gynėjo susitarimo, sudaryto teisminiame etape siekiant užbaigti bylą, patvirtinimas teisme), 383 straipsnis (patvirtinto susitarimo pasekmių prilyginimas įsiteisėjusio sprendimo pasekmėms), 118 straipsnio 1 dalies 1 punktą (įtariamojo ar kaltinamojo, kurio byla buvo užbaigta susitarimu ar įsiteisėjusiu sprendimu, apklausa kaip liudytojo), 120 straipsnio 1 dalies antra įtrauka (liudytojo pareigos)

Dėl prašyme priimti prejudicinį sprendimą vartojamų sąvokų

„Įtariamasis“ – asmuo, ikiteisminiame bylos etape aiškiu teisės aktu (nurodymas suteikti įtariamojo statusą), kuriame nurodoma jam inkriminuojama nusikalstama veika ir jos teisinis kvalifikavimas ir įtariamasis bendrai informuojamas apie jo atžvilgiu turimą įtarimą, patraukiamas baudžiamojon atsakomybėn.

„Ikiteisminis etapas“ – parengiamasis baudžiamosios bylos etapas, per kurį renkami įrodymai ir prokuratūra priima sprendimą teismui pateikti kaltinamąjį aktą.

„Kaltinamasis“ – asmuo (įtariamasis ikiteisminiame etape), dėl kurio teismui buvo pateiktas kaltinamasis aktas (teisminis etapas), kuriame labai išsamiai aprašyti faktiniai ir teisiniai kaltinimo pagrindai.

„Teisminis etapas“ – pagrindinis baudžiamosios bylos etapas, pradedamas, kai prokuratūra teismui pateikia kaltinamąjį aktą.

Dėl susitarimo

Jei įtariamasis ar kaltinamasis prisipažįsta padaręs jam inkriminuojamą nusikalstamą veiką, jo gynėjas gali su prokuratūra sudaryti susitarimą (NPK 381 straipsnio 1 dalis ir 384 straipsnis). Jei yra keli įtariamieji ar kaltinamieji, tokį susitarimą gali sudaryti kiekvienas iš jų atskirai ir savarankiškai (NPK 381 straipsnio 7 dalis ir 384 straipsnis).

Šis susitarimas pakeičia sprendimą dėl bylos esmės. Susitarime sureguliuojami visi aspektai, kurie turėtų būti nurodyti sprendime dėl bylos esmės (nuosprendyje), konkrečiai – nurodoma įtariamojo ar kaltinamojo padaryta nusikalstama veika ir jos teisinis kvalifikavimas, taip pat bausmės pobūdis ir dydis (ir kiti aspektai) (NPK 381 straipsnio 5 dalis ir 384 straipsnis).

Susitarimu dažnai paskiriama mažesnė bausmė, nei būtų skirta, jei byla būtų buvusi nagrinėjama įprasta tvarka (NPK 381 straipsnio 4 dalis ir 384 straipsnis).

Susitarimą pasirašo prokuroras ir gynėjas. Įtariamasis ar kaltinamasis, jei sutinka su susitarimu, jį taip pat pasirašo; be to, įtariamasis ar kaltinamasis atsisako, kad byla būtų nagrinėjama įprasta tvarka (NPK 381 straipsnio 6 dalis ir 384 straipsnis).

Tuomet (susitarimo) šalys prašo teismo patvirtinti susitarimą (NPK 382 straipsnio 1 dalis ir 384 straipsnis). Teismas, jei laiko susitarimą teisėtu, jį patvirtina (NPK 382 straipsnio 7 dalis ir 384 straipsnis).

Susitarimas gali būti sudaromas tiek ikiteisminiame, tiek teisminiame baudžiamosios bylos etape (NPK 381 ir 384 straipsniai).

Jei susitarimas sudaromas ikiteisminiame etape (t. y. kai gynėjas, kaip pirmiau paaikškinta, nurodyme suteikti įtariamojo statusą buvo bendrais bruožais informuotas apie įtarimą), pakanka, kad su susitarimu sutiktų tik prokuroras,

gynėjas ir įtariamasis, o kitų įtariamųjų ir jų gynėjų sutikimas nėra reikalingas (NPK 381 straipsnio 6 dalis).

Jei susitarimas sudaromas teisminiame etape (t. y. kai kaltinamasis aktas buvo pateiktas teismui ir įteiktas gynėjui ir kaltinamajam), reikalingas visų teismo proceso šalių, įskaitant kitus kaltinamuosius ir jų gynėjus, sutikimas (NPK 384 straipsnio 3 dalis).

Taigi šioje byloje pagal NPK 384 straipsnio 3 dalį tam, kad būtų galima patvirtinti PT sudarytą susitarimą, reikalingas kitų 39 kaltinamųjų ir jų gynėjų sutikimas.

Ikiteisminiame arba teisminiame baudžiamosios bylos etape teismo patvirtintas susitarimas turi tokį pat poveikį kaip įsiteisėjęs sprendimas (NPK 383 straipsnio 1 dalis), taigi įtariamasis ar kaltinamasis, kurio byla buvo užbaigta susitarimu, atitinkamame procese (kuris dėl kitų įtariamųjų ar kaltinamųjų tęsiamas) gali būti apklausiamas kaip liudytojas (NPK 118 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

Liudytojas (skirtingai nei įtariamasis ar kaltinamasis, kurie turi teisę tylėti) privalo pasakyti viską, ką žino apie bylą (NPK 120 straipsnio 1 dalies antra įtrauka), ir tik išimtiniais atvejais gali atsisakyti liudyti.

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 41 asmeniui iškelta baudžiamoji byla dėl organizuotos nusikalstamos grupės subūrimo ir dalyvavimo šios grupės nusikalstamoje veikloje; šios grupės tikslas buvo platinti narkotikus – kokainą, heroiną, marihuaną, amfetaminą, metamfetaminą ir MDMA – siekiant praturtėti. Vienas iš šių asmenų yra PT, kitas – SD. Taip pat pareikšti kaltinimai dėl šalutinių nusikalstamų veikų, konkrečiai – PT turėjus kokaino siekiant jį platinti ir SD auginus marihuaną šios organizuotos nusikalstamos grupės reikmėms.
- 2 Iš pradžių kaltinamasis aktas buvo pateiktas 2020 m. kovo 25 d., bet dėl procesinių priežasčių – neaiškaus turinio, iš kurio įtariamieji negalėjo suprasti, kuo yra kaltinami – byla buvo grąžinta prokuratūrai, kad ji pašalintų šiuos trūkumus.
- 3 Ikiteisminiame etape 2020 m. rugpjūčio 26 d. prokuroras ir SD sudarė susitarimą, kuriame SD mainais už mažesnę bausmę prisipažino esąs kaltas.

Kitų 40 kaltinamųjų sutikimas dėl susitarimo patvirtinimo nebuvo gautas.

Teismas (ne prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas) 2020 m. rugsėjo 1 d. patvirtino susitarimą.

- 4 2020 m. rugpjūčio 28 d. *Spetsializirana prokuratura* (Specializuota prokuratūra, Bulgarija) pateikė naują, pataisytą kaltinamojo akto versiją. Teismo procesas buvo dar kartą pradėtas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme. Šį

kartą buvo nuspręsta, kad kaltinimas yra aiškus ir išsamus ir pagal jį gali būti pradamas teismo procesas.

- 5 PT, susipažinęs su šiuo nauju, pataisytu kaltinimu, pateikė prašymą dėl savo kaltės pripažinimo ir susitarimo sudarymo, kad jam būtų skirta mažesnė bausmė. Taigi 2020 m. lapkričio 17 d. prokuroras ir PT gynėjas sudarė susitarimą, kuriame PT prisipažino esąs kaltas; jam buvo skirta trejų metų laisvės atėmimo bausmė, o jos vykdymas atidėtas penkeriems metams. Kita teismo kolegija (ne prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo) 2021 m. sausio 21 d. atsisakė patvirtinti susitarimą motyvuodama tuo, kad nėra visų kitų kaltinamųjų ir jų gynėjų sutikimo.
- 6 2022 m. gegužės 10 d. prokuroras ir PT gynėjas dar kartą sudarė tą patį susitarimą. Remdamiesi Sąjungos teisės nuostatomis jie prašė, kad nebūtų reikalaujama kitų kaltinamųjų sutikimo susitarimui teisme patvirtinti.
- 7 Kita teismo kolegija (ne prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo) 2022 m. gegužės 18 d. konstatavo, kad susitarimui patvirtinti reikalingas kitų bylos šalių sutikimas, ir dėl šios priežasties laikėsi nuomonės, kad susitarimas negali būti patvirtintas (jei kiti 39 kaltinamieji nebus informuoti apie susitarimą ir nebus gautas jų sutikimas).
- 8 Tą pačią dieną, iškart po teismo atsisakymo patvirtinti susitarimą, susitarimo šalys – prokuroras, PT ir jo gynėjas – prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teismui patvirtino, kad jie pageidauja sudaryti tokį susitarimą. Visų pirma jie patvirtino savo nuomonę, kad kitų kaltinamųjų sutikimas šiam susitarimui patvirtinti nėra reikalingas.
- 9 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad antrasis susitarimas buvo atmestas motyvuojant tuo, kad kiti kaltinamieji ir jų gynėjai nedavė sutikimo, nors jų nuomonės šiuo klausimu net nebuvo paklausta. Visų pirma iš aplinkybės, kad nebuvo gautas sutikimas dėl pirmojo, 2020 m. lapkričio 17 d., susitarimo, negalima daryti išvados, kad toks sutikimas nebus duotas dėl antrojo, 2022 m. gegužės 10 d., susitarimo.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 10 Šiuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi išnagrinėti, ar reikalingas kitų 39 kaltinamųjų sutikimas dėl susitarimo, kurį sudarė PT gynėjas ir prokuroras šio teismo nagrinėjamoje baudžiamojoje byloje dėl dalyvavimo organizuotos nusikalstamos grupės, kurios tikslas yra platinti narkotikus, veikloje ir dėl narkotikų turėjimo siekiant juos platinti.
- 11 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas jau pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą byloje C-432/22, kuri dar nagrinėjama, bet, atsižvelgdamas į naują Teisingumo Teismo jurisprudenciją byloje C-700/21, nusprendė tą patį klausimą pateikti kitu aspektu.

- 12 Išaiškinimas, kurį prašoma pateikti, susijęs su Chartijos nuostatomis (20 ir 47 straipsniais), o šios taikytinos tik tais atvejais, kai taikoma Sąjungos teisė, todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šiuo požiūriu pateikia tam tikrus svarstymus.
- 13 Teisinis susitarimo institutas yra baudmės skyrimo priemonė, todėl jis patenka į Pamatinio sprendimo 2004/757 4 straipsnio 1 dalies taikymo sritį – šioje nuostatoje numatytas baudmės už nusikalstamas veikas, susijusias su narkotikų turėjimu siekiant platinti, pobūdis ir dydis ir pagal ją reikalaujama, kad baudmė būtų veiksminga, proporcinga ir atgrasanti.
- 14 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas laikosi nuomonės, kad susitarimas taip pat yra priemonė, kaip tai suprantama pagal Pamatinio sprendimo 2004/757 5 straipsnį ir Pamatinio sprendimo 2008/841 4 straipsnį, – pagal šias nuostatas numatyta galimybė skirti mažesnę baudmę, jei įtariamasis ar kaltinamasis bendradarbiauja. Atsižvelgdamas į tai, teismas nurodo, kad susitarimas yra teisinė priemonė nusikalstamoms įtariamojo ar kaltinamojo nusikalstamoms veikoms užbaigti ir suteikia galimybę gauti įtariamojo ar kaltinamojo liudijimą (kuris laikomas įrodymu) apie kitų kaltinamųjų nusikalstamas veikas, jei yra numatyta vėliau, patvirtinus susitarimą, jį apklausti kaip liudytoją.
- 15 Dėl šių priežasčių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas laikosi nuomonės, kad nacionaliniu teisiniu susitarimo institutu – neatsižvelgiant į tai, kad nacionalinės nuostatos priimtos anksčiau nei pamatiniai sprendimai – į nacionalinę teisę perkeltos atitinkamos Pamatinio sprendimo 2004/757 (4 straipsnio 1 dalis ir 5 straipsnis) ir Pamatinio sprendimo 2008/841 (4 straipsnis) nuostatos, todėl Chartija yra taikytina.

Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

- 16 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar nacionalinės teisės norma dėl susitarimo, kuria iš esmės į nacionalinę teisę perkelti Pamatinio sprendimo 2004/757 4 straipsnio 1 dalis ir 5 straipsnis ir Pamatinio sprendimo 2008/841 4 straipsnis, atitinka Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintą lygybės prieš įstatymą principą.
- 17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi Teisingumo Teismo jurisprudencija, pagal kurią valstybės narės diskrecija Sąjungos teisės akta perkeltant į nacionalinę teisę nėra neribota ir turi būti laikomasi Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų pagrindinių principų, įskaitant lygybės prieš įstatymą principą, garantuojamą Chartijos 20 straipsnyje (sprendimo byloje C-700/21 39 ir 40 punktai). Pagal šį principą panašios situacijos negali būti vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, nebent toks vertinimas yra objektyviai pateisinamas.
- 18 Atsižvelgdamas į tai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas svarsto, kad įtariamieji ir kaltinamieji, sudarydami susitarimą, turi vienodus

teisėtus interesus. Sprendžiant pagal nacionalinės teisės normos dalyką, tikslą ir principus, įtariamieji ir kaltinamieji yra panašioje situacijoje, bet vertinami skirtingai, nors jiems vienodai taikomas Pamatinis sprendimas 2004/757 ir Pamatinis sprendimas 2008/841, pagal kurių nuostatas nėra skiriama, ar susitarimas sudaromas ikiteisminiame, ar teisminiame etape.

- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas paaiškina, kad nacionalinės teisės nuostatoje dėl susitarimo numatyta, kad tik teisminiame etape, kai tai susiję su kaltinamaisiais, reikalingas kitų kaltinamųjų ir jų gynėjų sutikimas; teismas, turintis priimti sprendimą dėl susitarimo, neturi teisės atsižvelgdamas į konkrečias atvejo aplinkybes įvertinti, ar reikalingas kitų kaltinamųjų sutikimas (t. y. ar tai yra būtinoji sąlyga).

Dėl antrojo prejudicinio klausimo

- 20 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar nacionalinės teisės norma dėl susitarimo teisminiame etape reiškia Chartijos 48 straipsnyje garantuojamos teisės į gynybą, kuri kaltinamajam, kaip antai PT, Sąjungos teisėje suteikiama Pamatinio sprendimo 2004/757 4 straipsnio 1 dalimi, apribojimą ir, jei taip, ar toks apribojimas suderinamas su Chartijos 52 straipsniu.
- 21 Atsižvelgdamas į tai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad Chartijos 48 straipsnio 2 dalyje vartojamoje sąvokoje „teisė į gynybą“ nėra nuorodos į nacionalinę teisę ir ši sąvoka turi savarankišką reikšmę, taigi tik Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turi įvertinti, ar (ikiteisminiame arba teisminiame etape sudarytas) susitarimas, kaip jis reguliuojamas Bulgarijos teisėje, yra teisinė gynyba ir ar jos veiksmingumas apribojamas teisėtai.
- 22 Neatsižvelgdamas į prieštarą, neprivalomą nacionalinę *Varhoven kasatsionen sad* (Aukščiausiasis kasacinis teismas, VKS) jurisprudenciją dėl įtariamojo ar kaltinamojo teisės sudaryti susitarimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas laikosi nuomonės, kad teisė sudaryti susitarimą yra tokia teisinė gynyba, nes susitarimą nagrinėjantis teismas privalo priimti sprendimą dėl jo turinio ir susitarime būna numatyta mažesnė bausmė.
- 23 Atsižvelgdamas į visus pirmiau išdėstytus argumentus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas laikosi nuomonės, kad nacionalinės teisės norma dėl susitarimo teisminiame etape (NPK 384 straipsnio 3 dalis) yra reikšmingas šios teisinės gynybos apribojimas, dėl kurio ji netenka veiksmingumo. Šiuo atveju, atrodo, neįmanoma gauti kitų 39 kaltinamųjų sutikimo tam, kad PT būtų skirta susitarime numatyta bausmė, kuri yra mažesnė nei toji, kuri būtų skirta, jei byloje būtų priimtas nuosprendis.
- 24 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo manymu, nagrinėjamas susitarimo apribojimas teisminiame etape, net jei jis numatytas teisės aktuose, neatitinka bendrų interesų ir nėra reikalingas kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti,

kaip tai nustatyta Chartijos 52 straipsnyje, juo labiau kad šiuo atveju nėra nukentėjusiųjų kaip bylos šalių.

- 25 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas laikosi nuomonės, kad kitų kaltinamųjų interesai nepatenka į Chartijos 52 straipsnio taikymo sritį tiek, kiek jų interesas yra priešintis, kad PT sudarytų susitarimą, nes vėliau jis galėtų liudyti prieš juos. Taigi šis interesas yra neteisėtas.

Dėl trečiojo prejudicinio klausimo

- 26 Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar nacionalinės teisės norma dėl susitarimo teisiniame etape taip pat reiškia Chartijos 47 straipsnyje garantuojamos teisės į veiksmingą teisinę gynybą, kuri kaltinamajam, kaip antai PT, Sąjungos teisėje suteikiama Direktyvos 2012/13 6 straipsnio 3 dalimi, apribojimą ir, jei taip, ar toks apribojimas suderinamas su Chartijos 52 straipsniu.
- 27 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo manymu, nacionalinės teisės norma dėl susitarimo teisiniame etape (NPK 384 straipsnio 3 dalis) priimta netinkamai į nacionalinę teisę perkeliant Direktyvos 2012/13 6 straipsnio 1 dalį.
- 28 Taikant nacionalinės teisės normą, pagal kurią įtariamasis tik ikiteisiniame etape gali sudaryti susitarimą be kitų kaltinamųjų sutikimo, o teisiniame etape jau turi gauti atitinkamą sutikimą, susiklosto tokia padėtis: kaltinamasis tuo, kad pasinaudoja teise susipažinti su išsamiu kaltinamuoju aktu pagal Direktyvos 2012/13 6 straipsnio 3 dalį, netenka galimybės sudaryti susitarimą be kitų kaltinamųjų sutikimo.
- 29 Įtariamasis, kuris pareiškia sutinkantis su bendresnio pobūdžio kaltinimo aprašymu, pateikiamu nurodyme suteikti įtariamojo statusą, ir sudaro susitarimą remdamasis vien tame nurodyme pateikta daline informacija, gali prašyti teismo patikrinti susitarimą ir nėra priklausomas nuo kitų kaltinamųjų sutikimo. Jei vis dėlto asmuo laukia, kol gaus kaltinamąjį aktą, tam, kad galėtų išsamiai susipažinti su jam pareikštu kaltinimu, ir tuomet, žinodamas faktines aplinkybes, nusprendžia sudaryti susitarimą, jis turi – kai tik šis susitarimas su prokuratūra sudaromas – gauti kitų kaltinamųjų sutikimą tam, kad teismas galėtų patikrinti šio susitarimo turinį.
- 30 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo manymu, pasinaudojimas teise pagal Direktyvos 2012/13 6 straipsnio 3 dalį turi tiesioginį poveikį kaltinamajam pagal nacionalinę teisę suteikiamos teisinės gynybos veiksmingumui, visų pirma apribojama galimybė sudaryti susitarimą, o tai galiausiai reiškia, kad kaltinamojo teisė gauti išsamią informaciją apie kaltinimą reikšmingu mastu netenka praktinio veiksmingumo, kuris yra reikalingas tam, kad būtų užtikrintas teisingas bylos nagrinėjimas, taip pat kalbant apie veiksmingą naudojimąsi teise į gynybą.

- 31 Išsamios informacijos apie kaltinimą pagal direktyvos 6 straipsnio 3 dalį praktinio veiksmingumo išraiška taip pat yra galimybė, kad kaltinamasis gali, žinodamas faktines aplinkybes, nuspręsti, kaip jis nori pasinaudoti teise į gynybą, o tai apima ir teisę sudaryti susitarimą. Vis dėlto tuo pat metu kaltinamasis susiduria su apribojimu, kuris yra automatiška pasinaudojimo šia teise pasekmė, – jis turi gauti visų kitų kaltinamųjų ir jų gynėjų sutikimą tam, kad teismas galėtų išnagrinėti tą susitarimą.
- 32 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas laikosi nuomonės, kad toks apribojimas gali būti pateisinamas tik atsižvelgiant į Chartijos 52 straipsnį, ir šiuo klausimu pateikia savo pastabas dėl antrojo klausimo.
- 33 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad situacija šioje byloje skiriasi nuo situacijos byloje C-646/17 tuo aspektu, kad PT apribojimus, susijusius su sudaryto susitarimo nagrinėjimu teisme, nulėmė ne pats savo veiksmais. Priešinga nuomonė reikštų, jog kaltinamajam reiškiamas priekaištas, kad, prieš nusprenddamas sudaryti susitarimą, jis norėjo pasinaudoti teise gauti išsamią informaciją apie kaltinimą pagal direktyvos 6 straipsnio 3 dalį. Dėl tokio priekaišto šioje direktyvoje suteikiama teisė gauti informaciją apie kaltinimą iš esmės taptų beprasmė.

DARBINIS VERDINIS